

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Anden Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 96. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1836_518A_2-txt-shoot-idm5337.pdf (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvor vi imidlertid atter møde *Hunne-Hæren*, er ved *Aqvileias* Porte (ligeoverfor *Triest*), hvor der ligesaa lidt var Fare for at støde paa *Aetius*, som paa *Vest-Gotherne*; thi denne sin Thrones sidste Støtte havde Keiser *Valentinian*, i Mellem-Tiden, selv paa en løs Mistanke ryddet af Veien. Forstod nu end Hunnerne sig kun slet paa Beleirings-Konsten, saa synes *Attila* desbedre at have forstaaet sig paa Fugle-Skrig; thi just som han rykkede op med *Hunne-Hæren*, der var kied af *Lange-Legen*, saa han endeel Storke føre deres Unger bort fra Taarnene paa Muren og giættede sig deraf til Stadens Ulykke, som ogsaa snart paafulgde, thi et Stykke Muur styrtede ned, Borgerne var blevet 97trygge, Hunnerne brød ind og nøiedes ei med at plyndre og myrde, men ødelagde i Bund og Grund den trodsige Stor-Stad, dengang Roms Medbeilerske-Sammesteds. Prokops Vandaler-Krig I. 4. Franke-Krøniken af Gregor II. 7.. Ogsaa Roms Porte nærmede sig nu den Frygtelige, men da alle Barbarerne stod i den Tro, som Romerne naturligviis ivrig bestyrkede dem i, at *Alrik* havde faaet saa brad en Død, fordi han forgreb sig paa den *hellige Stad*, saa stod *Attila* i Beraad med sig selv, om han vilde spille det høie Spil, og Roms Biskop, den gamle, ærværdige *Leo*, kom da ret som han var kaldet, i Spidsen af sit Præsteskab og bad ydmygelig for Staden. For første og sidste Gang i sit Liv spillede *Hunne-Kongen* den *Ædelmodige* og lod sig bevæge til at skaane Staden, men, for at Ingen skulde tænke, han var blevet et andet Menneske, svor han en høi Eed, at dersom ikke Keiseren sendte ham sin Syster *Honoria*, der selv havde beilet til ham, og gav hende et standsmæssigt Udstyr, da kom han igien og gjorde reent Bord-Gothe-Krøniken af *Jornandes* 42.. Med dette gode Forsæt og med et umaadeligt Bytte drog nu *Attila* hjem, og mens Man tvistes om, hvorvidt han næste Sommer gjorde et nyt Tog mod *Vest-Gotherne* og blev slaaet af dem ved *Loire*, som *Jornandes* melder, er det en afgjort Sag, at Døden forhindrede ham fra at giæste Italien meer, og hans Helsot skal have været en pludselig *Blod-Styrting*, han fik om Natten efter sit Bryllup med den skønne *Ildiko* -Sammest. 43. 49..